

- II. προμύθιον. Docet, non contendendum esse cum potentioribus.
- III. A natura accipitris. Vivit hic ex rapinis: sic & potentes, Lusciniam aliquando cepit accipiter.
- IV. Προσποπœia. Capta luscinia ingemiscens precatur: parce supplici, &c. Accipiter: Non aures explere cupio, sed ventrem.
- V. Collatio: Petit luscinia, accipiter insultat. Leo parcit supplici: Non id facit accipiter.
- VI. A contrario. Fuit accipitri esca luscinia, sed accipitrem paulo post prostravit aquila.
- VII. επιμύθιον. Ergo conversemur cum similibus, potentioribus non reluctantes.

PROGYMNASMA II. NARRATIO.

Circa II. Progyrnasma X. notanda.

1. ORDO. Fictum Fabula, Narratio factum exponit.
2. ἔτυμον. Narratio dicitur a narrando, διήγημα a διηγέσθαι.
3. Συνοπμια. Frequens est Græcorum διήγημα & διήγησις, quæ tamen differre dicuntur, ut poëma & poësis, h. e. ut pars & totum.
4. DEFINITIO. διήγημα ἐστὶν ἐκδοσις πραγμάτων γεγονότων ὡς γεγονότος. Narratio est expositio rei gestæ aut quasi gestæ: h. e. *cujus circumstantia finguntur.*
[Fictilem seu Dramaticam, quatenus verisimilis est; ficta enim narratio ad primum Progyrnasma pertinet.]
5. DIVISIO in [Historicam, quæ res gestas exponit.
[Civilem, quæ oratores in exponenda causa utuntur.]
6. PARTES. Hæ, non ubique omnes adhibendæ, continentur hoc versu:
Quis? Quid? Vbi? Quibus auxiliis? Cur?
Quomodo? Quando?